

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 450

гр. Враца, 25.08.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на двадесет и пети август през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ана Б. Ангелова-Методиева

при участието на секретаря Миглена Н. Костадинова
в присъствието на прокурора Н. В. Л.
като разгледа докладваното от Ана Б. Ангелова-Методиева Частно
наказателно дело № 20231400200607 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 437, ал. 2 НПК и е образувано по молба от И. Н. Д., изтърпяващ наказание "лишаване от свобода" в Затвора - Враца, с искане да бъде освободен условно предсрочно от неизтърпяната част от наложеното му наказание "лишаване от свобода". Излага съображения, че е придобил право на условно-предсрочно освобождаване и на двете предвидени в закона предпоставки. Посочва, че страда от епилепсия и има инфаркт, поради което моли съда да уважи молбата му.

Към молбата са приложени писмени документи, предписани от чл. 155 и чл. 156 ЗИНЗС - становище от началника на Затвора, доклад за оценка на риска от рецидив и вреди по чл. 155 ЗИНЗС, план на присъдата и личното затворническо досие на Д..

В съдебно заседание, осъденият И. Н. Д. участва лично, като поддържа молбата и прави искане да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на остатъка от наложеното му наказание. Представя епикризи от медицински заведения, касаещи здравословното му състояние – 3 бр. Поддържа, че две години не е виждал децата си и иска да продължи лечението си в София в болница "Света Ана". Едното му дете е на 8 години, другото е на 12 години. Същият счита, че отговаря на условията за условно – предсрочно освобождаване.

С. М. – инспектор "Режимна дейност" към Затвора – Враца, изразява становище за неоснователност на молбата. Сочи, че л.в. Д. е изтърпял законоопределения минимум - 1/2 от наложеното наказание. Оценката от вреди и рецидив е със средни стойности. По отношение на включването му в корекционна програма са провеждани мотивационни разговори за участие, съставен е и график за провеждането му, но за момента не е

заявил желание за тази форма на ангажираност. Заложените цели в затворническото общежитие в открит тип не са изпълнени, като лишеният от свобода е пасивен и незаинтересован по отношение на тяхното реализиране. По отношение на здравословното му състояние, представителят на Затвора сочи, че л.св. е възможно да се възползва от правото си за прекъсване на наказанието по чл. 447 НПК и да бъде приложена разпоредбата на чл. 135 ЗИНЗС - да бъде изведен във външно болнично заведение, но не го е направил. Предвид изложеното счита, че Д. не отговаря на условията на чл. 439а НПК, поради което предлага съда да постанови определение, с което да остави без уважение молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване.

Участващият в съдебното производство прокурор от ОП Враца дава становище за неоснователност на молбата и прави искане за оставянето ѝ без уважение. Излага съображения, че липсват доказателства за трайна промяна на осъденото лице, не са налице всички изисквания на закона. Поддържа, че е много важно по време на изтърпяване на наказанието да се осмисли престоя от лишения от свобода. Буди недоумение защо лишения от свобода не е заявил желание за включване в корекционни програми, които ще помогнат за поправянето му.

В правото си на последна дума Д. заявява, че не вярно изложеното от представителя на затвора. Имало е организиран турнир по белот в затворническото общежитие, но тогава той е бил в Затвора – Враца и не е могъл да участва. Всеки път е пускал молба за работа. Същият твърди, че началника му е бил обещал, че ще работи на по-лек обект, тъй като няма право да работи на външен обект с оглед натоварването и здравословното му състояние, тъй като има епилепсия и инфаркт. Но в последствие не го е назначил на работа. Две години не е виждал децата и не го пускат в прекъсване. Моли съда да уважи молбата му и да бъде условно предсрочно освободен.

Окръжният съд, след като изслуша страните в процеса и провери представените по делото писмени доказателства, намира молбата за процесуално допустима, но неоснователна по следните съображения:

С Решение по ЧНД № 23/2023г. на Окръжен съд - Враца, е приета за изпълнение присъда № В.93/2022/23 от 12.04.2022г. на Околийски съд – Гьор, Република Унгария, влязла в сила на 12.04.2022г., по която търпи наказание "лишаване от свобода" в размер на 2 години и 8 месеца, при първоначално определен "общ" режим, за престъпления по чл.280, ал.2, т. 3 НК на Република България. Приспаднато е времето, през което Д. е изтърпял част от наказанието от 11 месеца и 24 дни, до 18.10.2022г. С постановление на ОП – Враца от 16.08.2023г. е зачетено и времето, през което Д. е търпял наказанието от 18.10.2022г. до 20.04.2023г.

Л.св. И. Д. е започнал да търпи наказанието в Затвора – Враца от 20.04.2023г. и към настоящият момент е изтърпял фактически 4 месеца и 5 дни, от предварителен

арест 1 година, 5 месеца и 26 дни или общо изтърпяната част е 1 година, 10 месеца и 1 ден. Неизтърпяната част от наказанието е в размер на 9 месеца и 29 дни.

При това положение, съдът намира, че осъденият И. Д. е изтърпял фактически повече от 1/2 от наложеното му наказание, така, както изисква разпоредбата на чл. 70, ал.1, т.1 НК.

Приложените към делото доклад за оценка на риска от рецидив и вреди и индивидуален план за изпълнение на присъдата на осъдения сочат, че при първоначалната оценка на риска е регистриран среден риск от рецидив – 59т.

В профила на криминогенни нужди с дефицитните стойности са посочени зоните: "Отношение към правонарушението" – липсва критично отношение към извършено, има оневинителни нагласи, въпреки, че признава вината си; "Начин на живот и обкръжение"- лесно податлив на негативно влияние, без да обмисля последиците от действията си; "Емоционални проблеми" – емоционално нестабилен, което води до епилептични припадъци, същия е на лекарствена терапия; "Умения за мислене" – не разпознава проблемите си, не се замисля за възможните последици от действията си, склонен към импулсивни действия, като надценява собствения си опит.

Рискът от вреди е нисък за служителите. Проявява толерантно отношение към длъжностните лица, няма прояви на дискриминационно отношение.

Рискът от вреди е нисък за останалите лишени от свобода.

Рискът от суицид и самоувреждане е среден, с оглед предходни суицидни мисли.

Рискът от вреди за обществото след изтърпяване на наказанието е със средни стойности. Обуславя се от извършените от него престъпления.

В изготвения план за осмисляне на свободното време в затвора като цели са заложили: формиране на самокритичност, осъзнаване на нанесените вреди и на причините довели до извършване на престъплението; анализ на досегашния начин на живот и факторите с негативно влияние; формиране на умения за разпознаване на проблемите; спазване на разпоредбите на ЗИНЗС и недопускане на дисциплинарни нарушения; пълноценно оползотворяване на престоя си в затвора, чрез участие в организирани мероприятия.

Посочено е в доклада по чл.155 ЗИНЗС, че л.св. Д. е бил представен на комисия за разпределение на л.св. на обекти за работа, като комисията е излязла със становище, че с оглед здравословното състояние на Д., същият не може да полага тежък физически труд. Същият има прекаран инфаркт и има епилептични припадъци, поради което е консултиран с кардиолог. Има назначена медикаментозна терапия и здравословното му състояние се проследява и контролира от медицинско лице.

В доклада е посочено, че въпреки многобройните му молби за работа, същите

са оставяне без уважение, с оглед здравословното му състояние и предвид наличието на физическо натоварване.

От постъпването му в затвора до момента няма регистрирани дисциплинарни нарушения и наложени наказания. Не е награждаван, поради липса на предпоставки за това, а именно системни положителни прояви за продължителен период от време. Не е участвал и в провежданите общи пенитенциарни мероприятия. На провежданите регулярни срещи с ИСДВР са обсъждани въпроси само касаещи оплакванията му от здр.характер и набавянето на документи за ТЕЛК и на нови документи за самоличност.Отбелязано е в доклада, че при провежданите беседи, л.св. Д. не е интересувал от необходимостта да премине през ресоциализационни дейности, освен придобиване на формалното право за условно-предсрочно освобождаване.

Отчетено е в доклада, че л.св. Д. не е доказал по категоричен начин, че е настъпила трайна положителна промяна в начина на мислене и не са реализирани целите посочени в плана към присъдата.

От така установеното от фактическа страна се налагат следните правни изводи: За да се допусне УПО съгласно разпоредбата на чл. 70, ал. 1 НК, е необходимо кумулативно да са налице две предпоставки: осъденият да е изтърпял фактически в настоящия случай не по-малко от 1/2 от наказанието си и да е дал достатъчно доказателства за своето поправяне.

Съдът, като прецени наличните доказателства по делото, фактите от които са описани в горното изложение, поведението на л. св. Д. по време на изтърпяване на наказанието, в изпълнение на набелязаните цели и задачи в плана за преодоляването им и риска от рецидив и вреди, счита, че няма как да се приеме наличие на достатъчно доказателства за поправянето му по смисъла на чл. 70, ал. 1 НК.

В случая са налице източници на информация за поведението на осъденото лице, от които е видно, че не се е поправил в пълна степен. Корекционната работа с него не е осъществена в максимална степен, поради което и следва да бъдат положени допълнителни усилия за постигането на максимално снижаване на риска от бъдещо противоправно поведение. Явно е, че за осъдения институтът на условно предсрочно освобождаване бива разглеждан само като една потенциална възможност за преждевременно напускане границите на местата за лишаване от свобода.

В тази насока и като се вземе предвид, че инспекторите, които осъществяват социалната дейност и възпитателната работа в местата за лишаване от свобода имат най-пряко наблюдение върху осъдените лица, съдът не намира основание да не възприеме мотивираното становище на затворническата администрация, че процесът на поправяне при лишения от свобода Д. не е завършен към момента.

Неотносими към делото са и доводите на л.св.Д., че следва да бъде освободен от изтърпяване остатъка от наказанието по здравословни причини. При лимитативно

изброените предпоставки законодателят никъде не е предвидил подобно основание. Получаването на квалифицирана медицинска помощ и провеждането на съответно лечение са възможни в условията на затвора, което е видно и от доклада по чл.155 ЗИНЗС и затворническото досие. В подкрепа на обстоятелството, че администрацията на Затвора Враца е проявила загриженост и е положила максимални усилия са многобройните писмени документи за проведено лечение, в т.ч. и подаване на документи за освидетелстване от ТЕЛК.

За пълнота на настоящото изложение, следва да бъде добавено и, че семейното положение на осъденото лице, обстоятелството, че не е виждал децата си и растат без него, не са сред обстоятелствата, които законодателят е предвидил като такива, които могат да бъдат взети предвид от съда, за да бъде постановено УПО. Към периода на извършване на деянието, за което Д. е осъден и изтърпява наложеното му наказание "лишаване от свобода", децата му са били родени, сега са на 12 и на 8 години и въпреки това те, очевидно, не са изиграли своята роля да възпрат осъденото лице да извършва общественоопасни деяния.

Имайки предвид горното, от всички данни по делото може да се направи единственият извод, че е налице само една от двете законови предпоставки за условно предсрочно освобождаване, а именно тази по чл. 70, ал. 1, т. 1 НК - изтърпяване на не по-малко от 1/2 от наложеното наказание. Не е налице обаче втората предпоставка, тъй като с поведението си осъденото лице не е дало достатъчно убедителни доказателства за своето трайно поправяне и превъзпитание. Необходимо е продължаване на поправителното въздействие спрямо молителя, за пълното постигане целите на наложеното наказание, дефинирани в чл.36 от НК, поради което и следва да бъде постановен отказ на молбата на осъдения за условно предсрочно освобождаване от неизтърпяната част от наложеното му наказание.

При горните съображения и на основание чл. 441 НПК, вр. чл. 70, ал. 1 НК, Врачанският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на осъдения И. Н. Д., роден на *** в с.Михайлово, община Хайредин, понастоящем в Затвора - Враца, българин, български гражданин, осъждан, ЕГН *****, да бъде освободен условно предсрочно от изтърпяване на неизтърпяната част от наказанието "лишаване от свобода", с остатък 9/девет/ месеца и 29/двадесет и девет/ дни.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 7-дневен срок от днес.

Препис от определението след влизане в сила да се изпрати на Затвора гр. Враца.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____